

Mihácsi Lajos igazgató beszámolója

Kedves Vendégeink!

Engedjék meg, hogy dióhéjban beszámoljak a mögöttünk levő tíz esztendőről:

2004-ben újabb intézménnyel gazdagodott a Magyarországi Evangélikus Egyház és a Soproni Evangélikus Egyházközség diakóniai szolgálata. Az Intézmény Evangélikus Nyugdíjsház néven kezdte, s 2012. január 1.-től Fabricius Endre Evangélikus Szeretettotthon néven folytatja szolgálatát, így is emlékezve arra, aki a múltban is sokféle módon jótékonykodott, s akinek egykori vagyona is alapot adott Otthonunk létrejöttének. (A névadónkról majd ezután hallhatnak egy rövid előadást Dr. Szála Erzsébettől).

A Soproni Evangélikus Egyházközség 2001-ben határozta el Szeretettotthon építését azzal a céllal, hogy támogassa és segítse az idős, rászorult embereket akkor, amikor egyre több segítségre van szükségük, s legyen az Otthon támaszuk életük egészen végső szakaszában is, mind testi, mind lelki gondozást és támaszt nyújtva, felkészítve őket a végső, nagy útra.

A megvalósítást az egykori, Fő téren álló Fabricius házért kapott kárpótlás, valamint a Széchenyi tervpályázaton elnyert összeg tette lehetővé. A felvétel során előnyt élveznek a soproni gyülekezet tagjai.

Az építkezés I. szakasza 2002-ben kezdődött a belvároshoz közeli – az Egyházközség tulajdonában levő – telken, amelyen az Eötvös József Evangélikus Gimnázium és Egészségügyi Szakiskola is működik, s a 2004. február 4.-n jogerőssé vált végleges működési engedély birtokában kezdtük meg a tényleges működést.

Ez a februári nap ezért emlékezetes Szeretettotthonunk életében. Az ünnepélyes alapkőletétel 2002. szeptember 26-án történt. Az épület 2003 végére készült el, és a működési engedély – sok-sok hivatali bürokratikus akadályt legyőzve – 2004. február 4-én jogerőre emelkedett. Bár a hivatalos ünnepség csak néhány hónappal később, április 30-án volt, de február 4-én már ténylegesen is kezdetét vette szolgálatunk (Jónéhány lakónk pedig már január elején beköltözött, - mivel az engedélyek elhúzódnása miatt otthonukat felszámolva, már nem volt hol lakniuk - igaz, semmiféle szolgáltatást még nem nyújthattunk akkor!).

Az épület állt, bár maradtak megoldandó problémák bőven. A munkatársi gárda megfelelt a törvény előírásainak, bár az még nem volt egy összeszokott, egyfelé húzó csapat. A zökkenők kisimultak menet közben, s visszatekintve a mögöttünk hagyott tíz évre, a kezdeti nehézségek mára már elhalványulnak.

Nézzük címszavakban, mi történt azóta – az épülettel!

Hamarosan kicsinek bizonyult az Otthon, olyan sok volt a jelentkező. Sürgetővé vált, hogy a félbe maradt harmadik emelet is beépítésre kerüljön. Erre egészen hamar, 2006-ban sor került, amelyet azonnal használatba is vettünk. Ekkor készült el itt, a legfelső szinten a kápolna (addig istentiszteleteink a földszinti étteremben voltak, ahol minden alkalommal(!) át kellett rendeznünk az istentiszteletek előtt, majd mindent vissza kellett pakolnunk). Ekkor készült el egy közös, kádas fürdő is (minden lakóegységben ugyanis zuhanyozó van). Két vendégszoba is kialakításra került, hogy a lakóinkhoz távolabbról érkező hozzátartozóknak szállást tudjunk adni szükség esetén, minimális térítésért. Később az egyik vendégszoba még egy szobával bővült.

Itt, ezen a szinten alakítottunk ki egy dohányzó helyiséget, melyet később megszüntettünk, és a mentális / foglalkoztató nővérek irodája lett. Elkészült egy belső, zárt rendszerű TV hálózat is, ami segítségével lakóink az ebédlőben vagy a kápolnában rendezett alkalmakat szobájukban is nézni tudják. A földszinti portahelyiséget komfortosabbá tettük, s a földszinten egy közös használatú WC-t is kialakítottunk.

A nővérek részére a II. emeleten új nővérszobát hoztunk létre (kezdetben ez volt a dohányzó), a földszinti iroda pedig a főnővér irodája lett. Az I. emeleti társalgó könyvtárszobává lépett elő. A

melegítőkonyhát főzőkonyhává alakítottuk, s azóta helyben történik a főzés - étkezésenkénti kétféle választékkal, s ugyanúgy a diéta biztosításával (addig csak melegítőkonyhánk volt, és az első két évben a Szt. Benedek Otthon konyhája biztosította számunkra az étkezést – köszönet érte!). Az udvar rendezése, parkosítása is megtörtént. Egy kis száletli készült, ahova jó időben kiülhetnek lakóink.

2011-ben - egyik kezdettől fogva dédelgetett álmom is megvalósulhatott, - elkészült a harangláb, benne az új haranggal. 2011. október 29. óta ez szólal meg délben, az istentiszteletek és a búcsúztatók alkalmával is.

2012 őszén indult az energetikai korszerűsítés, amely során önálló fűtési rendszert építettünk ki - leválva a városi távfűtésről, az épület kívülről hőszigetelést kapott, s napelemek és napkollektorok teszik gazdaságosabbá a melegvíz előállítását ill. az elektromos energia felhasználásunkat. A melegvízrendszerbe vízlágyító került beépítésre.

2013 tavaszára elkészült az új liftünk is. Ezzel egyidőben a garázs átkerült az utcai részre, a régiből pedig tárolót alakítottunk ki (a raktár is szűk volt mindaddig). A szeméttároló edények részére is új tároló hely készült.

Az energetikai korszerűsítés pályázati támogatásból, míg minden többi fejlesztés önerőből valósult meg.

A főzőkonyhánkat vállalkozó működteti. A portaszolgálatot is külsős cég látja el.

Egy rövid statisztika (2014. febr. 4-i állapot szerint):

Lakóinkról:

gondozásba véve: 99 fő

gondozás megszűnt: 53 fő

gondozottak száma jelenleg: 46 fő, ebből 41 nő és 5 férfi

életkor szerinti megoszlás:

55-69	70-74	75-79	80-89	90-
2	1	4	27	12

Vallás szerinti megoszlás:

Evangélikus: 45,65 %

Római katolikus: 43,48 %

Református: 8,70 %

Görögkeleti: 2,17 %

Átlagéletkor: 87,8 (férfi) / 84,32 (nő)

várakozók száma jelenleg: 21 fő

Munkatársainkról:

jelenleg munkaviszonyban: 25 fő (ebből 2-n GYES-en)

munkaviszonya megszűnt: 83 fő (1 fő 4x helyettesítés/kisegítés, 2 fő pedig 2x szerepel nyugdíjazás miatt)

Tevékenységünkről, szolgálatunkról:

A 45 egy- ill. kétszemélyes apartmanban 50 idős ember elhelyezését, ápolását tudjuk biztosítani. Minden apartman előterében található egy kétlapos elektromos főzőlap és egy egymedencés mosogató, a fürdőszobában mosdó, WC és zuhanyozó van. Szobáink nővérhívóval felszereltek. Minden szobában van telefon. Van kábel-TV csatlakozásra is lehetőség. A belső zárt-láncú TV-n a szobáikból kimozdulni nem tudók is részesei lehetnek az ebédlőben, a foglalkoztatóban, vagy a kápolnában zajló eseményeknek.

A mindenki által kezelhető liftek teszi lehetővé az egész épületben az akadálymentes közlekedést. A csendes, parkosított udvarban, a virágok között kellemes a pihenés.

A havi térítési díjért szinte teljes ellátást nyújtunk lakóink számára. A földszinten kialakított ebédlőben a napi háromszori étkezést a helyben működő konyha biztosítja. Minden étkezésnél - általában kétféle választék van - előzetes igénylés alapján. Szükség esetén a diéta is megoldható. A közös déli étkezésen kerül felolvasásra a napi ige, amelyben otthonunk lakói is aktívan közreműködnek.

Orvosunk hetente keresi fel lakóinkat szobájukban, de szükség esetén hívásra is jön. Pszichiáter szakorvos is segíti munkánkat. Gyógytornászunk hetente kétszer tart egyéni- és közös tornát. A mentálhigiénés és a foglalkoztatás-szervezőnk felelős a bentlakók mentális állapotáért, és a rendszeres egyéni ill. csoportos programok megszervezéséért (pl: irodalmi foglalkozás, zenehallgatás, filmvetítés, kézműves foglalkozás, énektanulás, színházlátogatás, stb.). A III. emeleten levő foglalkoztatóban van lehetőség közös TV nézésre, filmvetítésre, vagy zenehallgatásra. Az egyes szinteken található társalgó ill. beszélgető sarok lehetőséget ad közös játékokra, beszélgetésre, látogatók fogadására. Az I. emeleti társalgóból nyíló kis konyhában található villanytűzhelyen esetenként még sütemény is süthető.

Hetente, péntek délutánonként, valamint ünnepeken evangélikus istentisztelet van a III. emeleti kápolnában, havonta egyszer úrvacsoraosztással. A gyülekezeti bibliaórák hétfőnként vannak a kápolnában. Katolikus lelkész is rendszeresen látogatja római katolikus lakóinkat.

Célunk: nem csak a törvény által előírt gondozás-ápolás végzése, s a gondozás nem egy „gazdasági megállapodás” – ahogyan egyik hozzátartozó mondta, hanem többlet adása is. Jól, pontosan, szépen, krisztusi szeretettel odaállni gondozottaink mellé. 2011-ben belekezdtünk a minőségirányítási rendszer bevezetésébe. 2012-ben az elért jó eredményért megkaptuk a CERTOP Szociális Innovációs Alapítvány minősítését, majd ezt folytatva 2013 őszén a CERTOP tanúsítványát arról, hogy *„minőségirányítási rendszert vezettünk be és alkalmazunk, amely megfelel az MSZ ISO 9001:2009 szabvány követelményeinek”*.

Mindenki önmagát hozza be az Otthonba, amikor beköltözik. Nem csak a bútorait, használati tárgyait, hanem a szokásait is behozza magával. A jót éppúgy, mint a kevésbé jót. Ezért is olyan nehéz sokszor ez a szolgálat. Egyre fogy az idős ember tűrőképessége, ezért sokszor elégedetlenek állapotukkal. Sajnos nem, vagy csak nehezen tudják elfogadni betegségeiket, a korral járó kisebb vagy nagyobb bajaikat. Pedig nem gyógyulást kellene várni! Annak is lehet, és kell is örülni, azért is szüntelenül hálát kell adni, ha valaki állapotának romlását le tudják lassítani!

Jó lenne szeretetben, békességben, egyetértésben élni! *„Legyen ez az imádság, a béke, a nyugalom, a reménység, és a nagy útra való készülés háza, Isten Lelkének műhelye, és a szolgáló szeretet háza.”* – mondta Iltz János püspök úr 2004-ben, az Otthon avatásakor mondott igehirdetésében. Ez a mondata ma is épp úgy aktuális, ha nem egyre jobban az. Sokszor másra kerül a hangsúly, mint kellene. S nem mindig az a legfontosabb, aminek pedig kellene annak lennie. A legfontosabb a belső béke. Ha az nincs meg valakiben, akkor folyton másban keresi a hibát. Akkor az tele van nyugtalansággal, elégedetlenséggel. De aki Isten kezéből veszi állapotát, egészségét vagy éppen nyomorúságát, keresztjét, aki tud elesettségében is hálás lenni, az napfényként sugárzik ki a többiekre is. Hála Istennek, hogy ezt is megtapasztalhatjuk. A nagy útra csak úgy szabad készülni, ha békességgel fogadom el Isten kezéből, az Ő akaratát. Ha a szívben „csend és béke” honol. Aki őszintén tudja mondani: „Igen, Atyám!” – akár lakónk, akár hozzátartozója annak – annak nem nehéz elindulni, és annak nem nehéz szerettét sem elengedni.

A legnehezebb feladatunk pedig az, hogy megfelelő munkatársakat kapjunk. Olyanokat, akik nem csak szakmailag, hanem emberileg is alkalmasak és elkötelezettek erre a szolgálatra. Sajnos a szakma megbecsülése is alacsony. Minimálbérért dolgoznak munkatársaink, s sokszor nem értékelik őket. Ezért is esik jól, ha szeretettel és bizalommal fordulnak hozzájuk. Vannak lakóink, akikre még hosszú évek múlva is emlékezünk, mert értékelték munkatársaink szolgálatát. Köszönöm az ittlakóknak is a jó szót. Higgyék el, a „köszönöm”-nél többet, nagyobbat nem is adhatnak, és nem is várunk. S köszönöm

munkatársaimnak is szolgálatukat. Kérem, hogy mindenki gondolja végig – hiszen ez a mostani ünnepi alkalom a legjobb alkalom arra – hogy értékeljék önmagukat. S lássák meg, miben tudnak még többet nyújtani. Nem kényszerből és színből, hanem szívből és szeretetből.

Sajnos nem hibátlan a munkavégzése sem mindenkinek. Sokat küszködünk, hogy kiküszöböljük a hiányosságokat. Mindent megteszünk, hogy stabil, állandó gárda alakuljon ki. Évek óta értékeljük munkavégzésüket, és lehetőségeink szerint anyagilag is kifejezzük elismerésünket a jó munkáért. Támogatjuk továbbképzésüket. Az egyházi ünnepeket szabadnapként adjuk számukra. Mostantól pedig minden, az Otthonunkban munkában töltött 5 év után 5 napos pihenést biztosítunk számukra teljes ellátással, amely lehetőséget ad feltöltődésre, mai szóval a rekreációra, – s mindez a révfülöpi üdülőben vehető igénybe.

Köszönjük mindazok fáradozásait, akik az ötlettől a megvalósításig részt vettek abban, hogy elkészüljön az Otthon. Köszönjük azok munkáját, akik az elmúlt időszakban is részesei voltak otthonunk életének, s azok munkáját is, akik segítettek / segítenek abban, hogy még jobban, még gazdaságosabban, még biztonságosabban működjünk.

S a közelmúlt eseményeire visszatekintve hadd említsek néhány nevet a sokból – a teljesség igénye nélkül:

Bányai János igazgató úr és Koller Csaba projektmenedzser, akik az energetikai beruházásunk ötletének a felvetésétől, a lebonyolításon át az elszámolásig, sőt a projekt kísérésében is részt vettek és vesznek – munkatársaikkal együtt. Nem volt olyan kérdésünk, amiben ne számíthattunk volna rájuk! Köszönet érte!

Köszönöm Koch Róbert mérnök úrnak a beruházás műszaki ellenőrzését. Ezzel párhuzamosan az új lift építészeti megtervezésében végzett munkáját és az építkezés levezénylését. A Schindler Hungária Kft-nek az új liftet, amely az elmúlt egy évben igazolta megbízhatóságát. Köszönöm az építőknek, szerelőknek, különféle szakembereknek a gyors és pontos munkájukat. Köszönöm az Országos Irodának, valamint a Diakóniai Osztálynak a támogatását, s a finanszírozásban nyújtott gördülékeny segítséget. Köszönöm lakóink türelmét, amelyre volt bőven szükség az építkezés okozta kellemetlenségek miatt, valamint munkatársaim sokszor ember feletti munkáját azért, ahogyan sok látogatónk meg is jegyezte: „olyan tisztaság van itt, mintha nem is folyna itt ilyen nagy beruházás!”

Tíz év már mögöttünk van, s folytatjuk a megkezdett szolgálatunkat. Tesszük embertársaink javára, és Isten dicsőségére. Most is Istennek adunk hálát minden eredményért, előre lépésért, fejlődésért. S kérjük, legyen áldása továbbra is szolgálatunkon. Hogy legyen még rá lehetőségünk. Köszönet mindenkinek, akik segítettek abban, hogy nagyobb zökkenők nélkül tudjuk végezni eddig is azt, ami ránk bízott. Soli Deo Gloria! Egyedül Istené a dicsőség!